UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

z 10. marca 2005 *

Vo veci T-184/01,

IMS Health, Inc., so sídlom vo Fairfielde, Connecticut (Spojené štáty americké), v zastúpení: N. Levy, J. Temple-Lang, solicitors, a R. O'Donoghue, barrister,

žalobca,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: pôvodne A. Whelan, É. Gippini Fournier a F. Siredey-Garnier, neskôr A. Whelan, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

* Jazyk konania: angličtina.

ktorú v konaní podporujú

NDC Health Corp., pôvodne National Data Corp., so sídlom v Atlante, Georgia (Spojené štáty americké), v zastúpení: pôvodne I. Forrester, QC, F. Fine, solicitor, C. Price a A. Gagliardi, advokáti, neskôr C. Price, J. Bourgeois, advokáti, a F. Fine, nakoniec F. Fine,

NDC Health GmbH & Co. KG, so sídlom v Bad Cambergu (Nemecko), v zastúpení: pôvodne I. Forrester, QC, F. Fine a M. Powell, solicitors, C. Price a A. Gagliardi, advokáti, neskôr F. Fine, C. Price a J. Bourgeois, advokáti, nakoniec F. Fine,

a

AzyX Deutschland GmbH Geopharma Information Services, so sídlom v Neu-Isenburgu (Nemecko), v zastúpení: pôvodne G. Vandersanden, L. Levi a D. Dugois, advokáti, neskôr G. Vandersanden a L. Levi,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie 2002/165/ES z 3. júla 2001, týkajúceho sa konania podľa článku 82 ES (Vec COMP D3/38.044 — NDC Health/IMS Health: predbežné opatrenia) (Ú. v. ES L 59, 2002, s. 18),

SÚD PRVÉHO STUPŇAEURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (piata komora),

v zložení: predseda komory M. Vilaras, sudcovia F. Dehousse a D. Šváby,

tajomník: H. Jung,

vydal toto

Uznesenie

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 IMS Health, Inc. (ďalej len „IMS"), spoločnosť založená podľa amerického práva, ponúka vo viacerých krajinách informačné služby pre podniky pôsobiace v oblasti farmaceutických výrobkov a oblasti starostlivosti o zdravie.

2 IMS vykonáva v Nemecku svoju činnosť prostredníctvom svojej dcérskej spoločnosti IMS Health GmbH & Co. OHG. Táto spoločnosť poskytuje farmaceutickým laboratóriám, ktoré majú záujem o spoluprácu, službu týkajúcu sa informácií o regionálnych predajoch. Táto služba je založená na modulovej štruktúre s názvom „štruktúra z 1 860 modulov", ktorá zodpovedá rozdeleniu nemeckého územia na 1 860 územných zón slúžiacich na zistenie informácií o predaji liekov.

3 Keďže určité spoločnosti — v tomto prípade Pharma Intranet Information AG (ďalej len „PII") a AzyX Deutschland GmbH Geopharma Information Services (ďalej len „AzyX") — používali reprodukcie štruktúry z 1 860 modulov, IMS iniciovala súdne konania pre zásah do svojich autorských práv na Landgericht Frankfurt-am-Main (ďalej len „Landgericht Frankfurt"). Tieto konania sa proti PII začali 26. mája 2000 a proti AzyX 22. decembra 2000.

4 Uznesením z 12. októbra 2000 zakázal Landgericht Frankfurt PII používať štruktúru z 1 860 modulov. Uznesením z 27. októbra 2000, potvrdeným rozsudkom zo 16. novembra 2000, Landgericht Frankfurt zakázal PII používať tiež štruktúry z 2 847 alebo z 3 000 modulov, alebo akúkoľvek inú štruktúru tohto druhu, odvodenú zo štruktúry z 1 860 modulov. Uznesenie z 12. októbra 2000 a rozsudok zo 16. novembra 2000 v tomto poradí potvrdil Oberlandesgericht Frankfurt-am-Main (ďalej len „Oberlandesgericht Frankfurt") 17. septembra 2002 a 19. júna 2001.

5 Po akvizícii PII spoločnosťou NDC Health Corp. (pôvodne National Data Corp.), založenou podľa amerického práva (ďalej len „NDC"), ktorá teraz vykonáva svoju činnosť v Nemecku prostredníctvom svojej dcérskej spoločnosti NDC Health GmbH & Co. KG, uložil Landgericht Frankfurt uznesením z 28. decembra 2000, potvrdeným rozsudkom z 12. júla 2001, rovnaký zákaz aj NDC.

6 Uznesením z 28. decembra 2000 zakázal Landgericht Frankfurt aj AzyX, aby poskytovala, uvádzala na trh alebo ponúkala informácie založené na štruktúre z 1 860 modulov. Landgericht Frankfurt toto uznesenie potvrdil rozsudkom z 15. februára 2001.

7 NDC a AzyX požiadali IMS paralelne s týmito súdnymi konaniami o licenciu s cieľom využívať štruktúru z 1 860 modulov za licenčný poplatok. IMS tieto žiadosti zamietla — v tomto poradí — 28. novembra 2000 a 28. mája 2001.

8 V tomto kontexte NDC podala Komisii 19. decembra 2000 sťažnosť na základe článku 82 ES.

9 Komisia prijala 3. júla 2001 v súvislosti s touto sťažnosťou rozhodnutie 2002/165/ES týkajúce sa konania podľa článku 82 ES (vec COMP D3/38.044 — NDC Health/IMS Health: predbežné opatrenia) (Ú. v. ES L 59, 2002, s. 18, ďalej len „napadnuté rozhodnutie").

10 V tomto rozhodnutí Komisia dospela k záveru, že existuje predpoklad zneužívania v zmysle článku 82 ES, pokiaľ IMS odmieta udeliť licenciu na používanie štruktúry z 1 860 modulov. Okrem toho Komisia dospela k záveru o pravdepodobnosti vážnej a nenapraviteľnej ujmy na verejnom záujme. V tejto súvislosti uviedla, že konkurentom IMS, teda NDC a AzyX, hrozí riziko odchodu z nemeckého trhu v prípade, že im nebudú licencie udelené.

11 Z týchto dôvodov sa Komisia rozhodla prijať predbežné opatrenia vo forme príkazu IMS bez meškania a bez diskriminácie udeliť všetkým podnikom, prítomným na trhu služieb poskytovania informácií o regionálnych predajoch v Nemecku, licenciu na používanie štruktúry z 1 860 modulov.

Konanie a návrhy účastníkov konania

12 IMS podala 6. augusta 2001 v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES proti napadnutému rozhodnutiu žalobu o neplatnosť.

13 Samostatným podaním podaným v ten istý deň do kancelárie Súdu prvého stupňa sa IMS tiež v zmysle článkov 242 ES a 243 ES domáhala, aby bol nariadený odklad výkonu napadnutého rozhodnutia, kým Súd prvého stupňa rozhodne o veci samej.

14 Uznesením z 10. augusta 2001 prijatým podľa článku 105 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa nariadil sudca rozhodujúci o predbežnom opatrení ako ochranné opatrenie prerušenie výkonu napadnutého rozhodnutia až do rozhodnutia o návrhu na predbežné opatrenia (uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 10. augusta 2001, IMS Health/Komisia, T-184/01 R, Zb. s. II-2349).

15 Uznesením z 26. októbra 2001 prerušil predseda Súdu prvého stupňa výkon napadnutého rozhodnutia (uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 26. októbra 2001, IMS Health/Komisia, T-184/01 R, Zb. s. II-3193). Po odvolaní zo strany NDC bolo toto uznesenie potvrdené uznesením predsedu Súdneho dvora z 11. apríla 2002, NDC Health/IMS Health a Komisia [C-481/01 P(R), Zb. s. I-3401].

16 Predseda tretej komory Súdu prvého stupňa vyhovel uznesením z 5. februára 2002 návrhu AzyX, NDC a NDC Health GmbH & Co. KG na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie.

17 Uznesením z 26. septembra 2002 prerušil predseda tretej komory Súdu prvého stupňa konanie v tejto veci až do rozhodnutia Súdneho dvora o prejudiciálnych otázkach týkajúcich sa výkladu článku 82 ES, ktoré položil Landgericht Frankfurt v rámci súdnych konaní prebiehajúcich v Nemecku, v ktorých proti sebe stáli IMS a NDC.

18 Komisia prijala 13. augusta 2003 rozhodnutie 2003/741/ES týkajúce sa konania podľa článku 82 ES (vec COMP D3/38.044 — NDC Health/IMS Health: predbežné opatrenia) (Ú. v. ES L 268, s. 69, ďalej len „rozhodnutie z 13. augusta 2003"), ktorým zrušila napadnuté rozhodnutie.

19 Komisia listom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 16. septembra 2003 navrhla, aby Súd prvého stupňa určil, že v tejto veci nie je dôvod rozhodnúť, a na podporu svojho návrhu predložila kópiu rozhodnutia z 13. augusta 2003. Komisia sa tiež domáhala rozhodnutia, aby každý účastník konania znášal svoje vlastné trovy konania.

20 Účastníci konania boli vyzvaní, aby sa písomne vyjadrili k otázke, či je stále v tejto veci dôvod rozhodnúť.

21 Vo svojich pripomienkach k návrhu na zastavenie konania, podaných do kancelárie Súdu prvého stupňa 28. novembra 2003, IMS navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol v celom rozsahu návrh Komisie a aby v rozhodnutí v konaní o veci samej zaviazal Komisiu na náhradu trov konania vrátane trov týkajúcich sa týchto pripomienok,

— subsidiárne, v prípade, že sa vyhovie návrhu Komisie, zaviazal ju na náhradu trov konania.

22 Vo svojich spoločných pripomienkach k návrhu na zastavenie konania, podaných do kancelárie Súdu prvého stupňa 4. novembra 2003, NDC a NDC Health GmbH & Co. KG tvrdia, že už nie je dôvod, aby Súd prvého stupňa rozhodol o návrhu na zrušenie napadnutého rozhodnutia, a domáhajú sa, aby bol každý účastník konania zaviazaný na náhradu svojich vlastných trov konania.

23 AzyX vo svojich pripomienkach k návrhu na zastavenie konania podaných do kancelárie Súdu prvého stupňa 14. októbra 2003 upresňuje, že nemá osobitné pripomienky, ale domáha sa, aby nebola zaviazaná na náhradu svojich vlastných trov konania.

24 Súdny dvor vyhlásil 29. apríla 2004 na základe návrhu na začatie prejudiciálneho konania rozsudok IMS Health (C-418/01, Zb. s. I-5039).

25 Dňa 8. júna 2004 v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania, stanovených v článku 64 rokovacieho poriadku, boli účastníkom konania položené viaceré otázky v súvislosti s dosahom rozhodnutia z 13. augusta 2003. Účastníci konania na ne odpovedali v rámci stanovených lehôt.

O návrhu na zastavenie konania

Tvrdenia účastníkov konania

26 Komisia vo svojom návrhu na zastavenie konania uvádza, že táto žaloba sa stala bezpredmetnou.

27 Komisia v odpovedi na otázky položené Súdom prvého stupňa 8. júna 2004 o dosahu rozhodnutia z 13. augusta 2003 upresnila, že toto rozhodnutie je založené na skutočnostiach, ktoré vznikli po prijatí napadnutého rozhodnutia. Komisia preto poukazuje na to, že rozhodnutie z 13. augusta 2003 nemá samo osebe retroaktívny charakter.

28 Komisia však tvrdí, že z napadnutého rozhodnutia nevyplýval žiaden právny účinok. Po prvé uvádza, že napadnuté rozhodnutie stanovovalo len „predbežné" opatrenia, a preto sa nezakladá na definitívnom zistení porušenia článku 82 ES. Po druhé Komisia poukazuje na to, že účinnosť napadnutého rozhodnutia bola prerušená počas celého jej potenciálneho trvania.

29 Podľa Komisie je jediným možným právnym účinkom účinok uplatniteľný pred nemeckými súdmi v rámci vnútroštátnych konaní. Komisia sa však domnieva, že toto konanie nie je potrebné viesť, a zdôrazňuje, že napadnuté rozhodnutie v tomto prípade nemôže mať právne účinky pre tieto súdy, berúc do úvahy jeho zrušenie rozhodnutím z 13. augusta 2003. Podľa Komisie teda nehrozí nebezpečenstvo protichodných rozhodnutí, ktoré by boli v rozpore so zásadou právnej istoty.

30 IMS sa domnieva, že v tomto prípade nemožno zastaviť konanie.

31 Po prvé IMS tvrdí, že zrušením napadnutého rozhodnutia nezmizli jeho právne účinky. Majúc na zreteli, že zastavenie konania možno vyhlásiť, keď bol dotknutý akt v celom rozsahu zrušený, alebo ak bol tento akt nahradený následným aktom, ktorý bol sám napadnutý, žalobca tvrdí, že súdne konania môžu mať stále svoj predmet, ak zrušené rozhodnutie má naďalej právne účinky, najmä vzhľadom na to, že zrušenie má účinky len do budúcnosti. IMS dodáva, že ak rozhodnutie nebolo zrušené s retroaktívnym účinkom, zastavenie konania by jej v tomto prípade zabránilo spochybniť platnosť a účinky napadnutého rozhodnutia.

32 Po druhé sa IMS domnieva, že dôvodnosť napadnutého rozhodnutia je relevantným faktorom pre rozhodnutie sporov prebiehajúcich pred nemeckými súdmi, a v tejto súvislosti pripomína prebiehajúce konania, v ktorých stojí proti NDC. IMS v tomto kontexte poukazuje najmä na to, že NDC tvrdí, že podľa *prima facie* posúdenia napadnutého rozhodnutia IMS zneužila svoje dominantné postavenie tým, že jej odmietla vystaviť licenciu. IMS ďalej dodáva, že NDC by mohla tvrdiť, že medzi 3. júlom 2001 a 13. augustom 2003 nebolo napadnuté rozhodnutie zrušené, a to ani *ex nunc*, a že mala právo získať licenciu na toto obdobie. Odvolávajúc sa najmä na rozsudok Súdneho dvora zo 14. decembra 2000, Masterfoods a HB (C-344/98, Zb. s. I-11369) IMS tvrdí, že nemecké súdy by mohli mať pochybnosti, ako by mali rozhodnúť v prípade, že by napadnuté rozhodnutie nebolo zrušené ani *ex nunc*, ani *ex tunc*. Nakoniec IMS upresňuje, že prejudiciálne otázky, ktoré Súdnemu dvoru položil Landgericht Frankfurt, nezahŕňali niektoré súvislosti uvedené v návrhu na zrušenie.

33 Po tretie IMS tvrdí, že zamietnutie návrhu na zastavenie konania je odôvodnené hospodárnosťou konania. IMS v tejto súvislosti uvádza, že má naďalej záujem na priebehu konania o zrušení, pretože je vystavená riziku budúcej konfrontácie s podobnými aktmi ako je ten, ktorý je spochybnený. Okrem toho IMS poukazuje na to, že Komisia vždy odmietala rozhodnúť o otázke, či sa má vyšetrovanie odložiť, alebo či bolo konanie ukončené. Nakoniec IMS uvádza, že jestvuje riziko, že NDC alebo iné podniky použijú napadnuté rozhodnutie ako základ pre prípadnú žiadosť o licenciu.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

34 Komisia svojím návrhom na zastavenie konania vznáša procedurálnu otázku, ktorú je potrebné v zmysle článku 114 ods. 3 rokovacieho poriadku vyriešiť bez otvorenia ústnej časti pojednávania, keďže Súd prvého stupňa usudzuje, že má dostatok informácií zo spisového materiálu.

35 Je potrebné konštatovať, že Komisia v priebehu konania a rozhodnutím z 13. augusta 2003 výslovne zrušila napadnuté rozhodnutie.

36 Z odôvodnenia rozhodnutia z 13. augusta vyplýva, že dotknuté „zrušenie" nemá, ako to tvrdí Komisia, retroaktívny charakter, a je preto potrebné toto rozhodnutie vnímať ako rozhodnutie, ktoré ruší napadnuté rozhodnutie *ex nunc*.

37 Za týchto okolností napadnuté rozhodnutie nemá vo vzťahu k žalobcovi od nadobudnutia účinnosti rozhodnutia z 13. augusta 2003 záväzné právne účinky.

38 Podľa judikatúry však žalobca môže mať záujem na zrušení aktu, ktorý bol v priebehu konania už zrušený *ex nunc*, ak môže zrušenie tohto aktu samo osebe mať právne následky (pozri uznesenie Súdu prvého stupňa zo 14. marca 1997, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen a Hapag-Lloyd/Komisia, T-25/96, Zb. s. II-363, bod 16 a tam citovanú judikatúru).

39 V tomto prípade žalobca tvrdí práve to, že má záujem na zrušení napadnutého rozhodnutia s ohľadom na jeho právne účinky počas obdobia predchádzajúceho rozhodnutiu o zrušení *ex nunc*.

40 Je však potrebné pripomenúť, že výkon napadnutého rozhodnutia bol odložený, najprv na základe uznesenia predsedu Súdu prvého stupňa z 10. augusta 2001, neskôr na základe uznesenia predsedu Súdu prvého stupňa z 26. októbra 2001. Napadnuté rozhodnutie preto nemohlo mať právne následky medzi prvým odložením jeho výkonu, teda 10. augustom 2001, a nadobudnutím jeho účinnosti 13. augusta 2003.

41 Zdá sa že jediným obdobím, v ktorom mohlo napadnuté rozhodnutie mať právne účinky, je obdobie medzi nadobudnutím jeho účinnosti a prerušením jeho výkonu. Preskúmanie spisu však poukazuje na to, že hoci sa začal výkon napadnutého rozhodnutia, nejestvuje viac žiaden účinok, ktorý by odôvodňoval existenciu záujmu na návrhu na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

42 Z článku 2 napadnutého rozhodnutia takto vyplýva, že povinnosť udeliť licenciu, stanovená v článku 1 tohto rozhodnutia, môže byť uplatnená len v rámci žiadosti konkurentov IMS a v rámci dohody o licenčných poplatkoch, ktoré majú byť zaplatené, určených v prípade potreby expertmi.

43 Zo spisu vyplýva, že konkurenti IMS, v tomto prípade AzyX a NDC podali žiadosť o licenciu po prijatí napadnutého rozhodnutia. Účastníci konania sa nedokázali zhodnúť na vhodných licenčných poplatkoch a začal sa postup zvolenia experta. Vzhľadom na uznesenie vydané predsedom Súdu prvého stupňa 10. augusta 2001 sa však tento postup neukončil a Komisia vymenovanie experta odložila.

44 Je preto nepochybné, že žalobca nebol povinný na základe napadnutého rozhodnutia udeliť licenciu jednému zo svojich konkurentov a že ani dnes nemôže mať takúto povinnosť, keďže napadnuté rozhodnutie bolo zrušené *ex nunc* 13. augusta 2003.

45 Rovnako je nepochybné, že pokuta stanovená článkom 3 napadnutého rozhodnutia nemohla byť uplatnená za dotknuté obdobie a že ani nebude môcť byť uplatnená z dôvodu zrušenia *ex nunc* napadnutého rozhodnutia.

46 Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu týkajúce sa výsledku súdnych konaní prebiehajúcich v Nemecku a zohľadnenia rozsudku Masterfoods a HB, už citovaného v bode 32 vyššie, je potrebné uviesť, že cieľom sledovaným týmto rozsudkom je zabrániť riziku protichodnosti rozhodnutí vnútroštátnych súdov a Komisie. Postačí pripomenúť, že napadnuté rozhodnutie zmizlo z právneho poriadku Spoločenstva 13. augusta 2003, a riziko protichodnosti v tomto prípade nejestvuje. Nemecké súdy preto majú absolútnu voľnosť pri svojom rozhodovaní, keďže cieľom napadnutého rozhodnutia bolo v každom prípade len prijatie predbežných opatrení.

47 Je potrebné pripomenúť, že vzhľadom na skutočnosti, ktoré už boli uvedené v bodoch 40, 44 a 45 vyššie, nepretrváva žiaden právny účinok napadnutého rozhodnutia. Skutočnosť, že konkurenti žalobcu v Nemecku alebo iné dotknuté subjekty môžu podľa okolností pred vnútroštátnymi súdmi poukazovať jednoducho na minulú existenciu napadnutého rozhodnutia s cieľom získania licencie alebo kompenzácie, nemá sama osebe vplyv na právnu situáciu žalobcu.

48 Súd prvého stupňa v súvislosti s tvrdením IMS, podľa ktorého by mohla v budúcnosti byť konfrontovaná s rovnakým aktom, ako ten, ktorý je spochybnený, zastáva názor, že situácia žalobcu by v každom prípade mohla byť ovplyvnená len inými rozhodnutiami, ako je napadnuté rozhodnutie, ktorých spochybnenie by malo za následok iné spory, ako je tento návrh na zrušenie.

49 Z týchto dôvodov je potrebné dospieť k záveru, že IMS nepredložila žiaden dôkaz, ktorý by umožnil konštatovať, že napriek zrušeniu *ex nunc* napadnutého rozhodnutia má naďalej záujem na zrušení tohto rozhodnutia. Z toho vyplýva, že táto žaloba je bezpredmetná a v tejto veci nie je potrebné rozhodnúť.

O trovách

50 Komisia sa domnieva, že každý účastník konania by mal znášať svoje vlastné trovy konania, keďže spochybnené rozhodnutie bolo zrušené z dôvodu výraznej zmeny okolností. Toto zrušenie však neznamená, že Komisia zmenila svoj pôvodný postoj k existencii *prima facie* zneužitia dominantného postavenia. Navyše, toto zrušenie nespochybňuje ani posúdenie kritéria naliehavosti, ani vyváženie dotknutých záujmov v napadnutom rozhodnutí, ani vhodnú povahu predbežných opatrení, ktoré v ňom boli stanovené.

51 IMS sa naopak domnieva, že na náhradu trov konania by mala byť zaviazaná Komisia. Predovšetkým tvrdí, že relatívna hodnota pôvodných výhrad uplatnených účastníkmi konania je prvkom, ktorý umožňuje Súdu prvého stupňa uplatniť svoju právomoc voľnej úvahy v súvislosti s trovami. IMS v tejto súvislosti poukazuje najmä na uznesenie z 26. októbra 2001, IMS Health/Komisia, už citované v bode 15 vyššie. Okrem toho sa IMS domnieva, že by bolo správne a spravodlivé, aby bola Komisia zaviazaná na náhradu trov konania, a v podstate vysvetľuje, že táto vec a spôsobené chyby pre ňu vyústili do zvýšených nákladov.

52 Podľa článku 87 ods. 6 rokovacieho poriadku ak Súd prvého stupňa konanie vo veci zastavil, rozhodne o náhrade trov konania podľa voľnej úvahy.

53 Je potrebné poukázať na to, že Komisia zrušila *ex nunc* napadnuté rozhodnutie z dôvodu zmeny okolností, ktoré viedli k jeho prijatiu, teda stavu hospodárskej súťaže. Ani rozhodnutie z 13. augusta 2003, ani dokumenty v spise nepoukazujú na to, že Komisia uznala, že napadnuté rozhodnutie bolo postihnuté nezákonnosťou v súvislosti s výhradami predloženými žalobcom.

54 Je tiež potrebné pripomenúť, že podľa článku 107 ods. 4 rokovacieho poriadku uznesenia sudcu rozhodujúceho o predbežnom opatrení majú predbežnú povahu a nemajú vplyv na rozhodnutie Súdu prvého stupňa vo veci samej.

55 Súd prvého stupňa usudzuje, že okolnosti veci budú správne posúdené, ak bude každý účastník konania znášať svoje vlastné trovy konania vrátane trov spojených s konaním o predbežnom opatrení.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

nariadil:

1. **Konanie o tejto žalobe sa zastavuje.**

2. **Každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania vrátane trov spojených s konaním o predbežnom opatrení.**

V Luxemburgu 10. marca 2005

Tajomník

H. Jung

Predseda komory

M. Vilaras